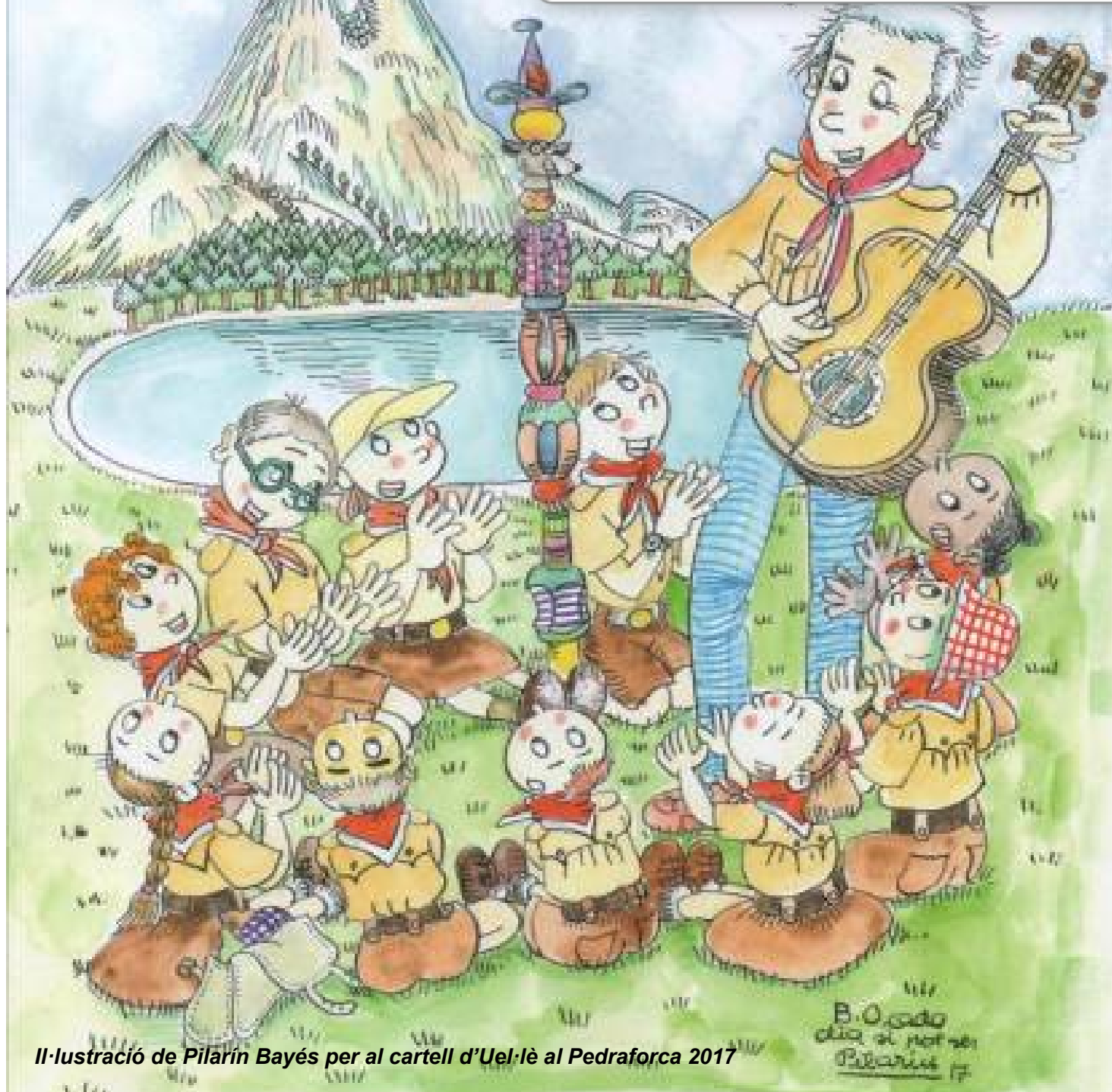

CALIU

Butlletí informatiu
d'Antics Escoltes i Guies de la FJS

3ª Època,
núm. 56
Novembre 2020

Il·lustració de Pilarín Bayés per al cartell d'Uel·lè al Pedraforca 2017

Records confosos

- La primera fitxa de cants Pàg. 2
L'acte fundacional d'Antics
i Amics de ME/GSJ de C Pàg. 4

Qüestionari

- Jordi Costa i Mosella Pàg. 6

Col·laboració
Uel·lè al Pedraforca Pàg. 9

Notícies

- Josep Ma. Gasch Pàg. 12
Mn. Josep Cardús Pàg. 13
Isabel Tutusaus Pàg. 13
Premis Jaume Ciurana Pàg. 14

Editorial

Qui havia de pensar al realitzar la sortida del 7 de març a Aitona per poder contemplar la florida dels arbres fruiters, que ja no en podríem fer cap més en tot l'any? Però així ha estat.

Amb prou feines començàvem a sentir parlar d'una estranya epidèmia a la Xina. Ens admiràvem de la disciplina dels xinesos que es posaven un estrany morrió sense protestar i construïen un hospital en deu dies.

No vàrem trigar gaire a saber que l'epidèmia es convertiria en pandèmia, que el morrió seria una mascareta i fins i tot que alguna comunitat autònoma s'atreviria a anunciar la construcció d'un hospital en temps més breu que els xinesos.

Ara, sota el pes de l'evidència, hem après unes quantes coses més, com per exemple: que el canvi climàtic no es una cosa de quatre ecologistes, que la medicina ha progressat moltíssim però encara no ho domina tot, que els governs, siguin del color que siguin, no sempre l'encerten, que l'estultícia humana no té límits, que per molta estadística que hi hagi, les previsions no sempre l'encerten, que la salut no depèn dels uniformes militars, que el virus no distingeix els colors de la pell, que afecta a rics i pobres,...

També és cert que hem comprovat, potser descobert, que en situacions delicades també surt el millor de molts sectors que només hem valorat quan els necessitem. Pensem especialment en tot el personal de l'àrea de la salut, la neteja, bombers, etc.

Buscant més aspectes positius també en trobem en les nombroses mostres de solidaritat que de forma callada tenen molts ciutadans amb els més necessitats, o trobar noves formes de poder treballar aprofitant les noves tècniques, o la capacitat d'adaptar-se i persistir (o com ara diem la capacitat de resiliència),...

Per al nostre grup, sent conscients que en el camí hem perdut companys entranyables, volem continuar esperant que el virus ens permeti reprendre les nostres activitats, poder veure'ns les cares i abraçar-nos sense guardar distàncies. De moment aquí teniu un nou CALIU

Aprofitem per convidar-vos a enviar qualsevol mena de material que penseu que valgui la pena de donar a conèixer als nostres lectors: anècdotes, històries, retalls d'altres publicacions, fotos més o menys històriques, etc.

Preliminar

Davant la impossibilitat de seguir amb les activitats habituals del grup, hem pensat que podríem aprofitar el present número del CALIU en primer lloc per mantenir el contacte entre nosaltres, en segon lloc per desitjar-vos bon Nadal i bon 2021 i, finalment, per exercitar una mica la memòria recordant alguns detalls del passat. Així doncs, en aquest número hi trobareu: una reproducció de la Fitxa de cants núm. 1 (anys 60), una transcripció de la crònica de l'acte fundacional (22 de febrer de 1986) de l'Associació d'Antics i Amics de Minyons Escoltes / Guies Sant Jordi de Catalunya, de la qual som hereus, i una reproducció del primer full publicitari, de la mateixa època.

La primera Fitxa de cants (anvers)

CANTS 1

1. ERA UN REI DE LA SARDENYA

Música popular

CANÇÓ POPULAR FRANCESA

Amb alegria

1. Era un Rei de la Sar- de- nya, que en fe- ia mol- ta de
por, va vo- ler a- nà a fer guer- ra a tots els mo- ros del
món. Ra- ta- plam, pum! pel dar- re- ra. Ra- ta- plam, pum! pel de- vant.

<p>2. Va voler anà a fer guerra a tots els moros del món, vuit països dels més totxos eren el seu batalló, Rataplam...</p> <p>4. I per tota artilleria, quatre canons de cartro, quatre escopetes de canya i una capsa de pistons. Rataplam...</p>	<p>3. Vuit països dels més totxos eren el seu batalló, i per tota artilleria quatre canons de cartro Rataplam...</p> <p>5. Quatre escopetes de canya i una capsa de pistons Quan són dalt de la muntanya, Ai! Déu meu! que és gran el món, Ai! Déu meu! que és gran el món. Rataplam...</p> <p>6. Quan són dalt de la muntanya, Ai! Déu meu! que és gran el món, al primer moro, que veuen arrenquen a córrer a val! Rataplam...</p>
--	--

2. BELLS ULLS

CANON A 3 VEUS
ANÒNIM DEL S.XVII

Bells ulls, bells ulls, d'en cà que tant us ad- mi- ro he per- dut la pau del cor.

Nota: Molt de compte amb el final; s'ha d'acabar quan la 3ª veu diu "cor".

La primera Fitxa de cants (revers)

3. KYRIE DELS "GUEUX"⁽¹⁾

CANTS 1

Melodia de l'època de
les guerres de religió
Text del P. DONCOEUR
Adapt. d'A. MARTORELL

1. A - nem, a - nem mi - nyons, er - rants pel sol re -

cuit, el sac i el ven - tre buit. A - nem mi -

nyons. Ki - ri - e e - lei - son, mi - se - re - re nos - tri!

2. El sac i el ventre buit
els dies malaurats,
proscrits i dissortats.
Anem minyons.
Kyrie...

3. Proscrits i dissortats,
tinguts com apestats,
busquem altres poblats.
Anem minyons
Kyrie...

4. Cerquem altres poblats,
misers, empolsats,
i a Déu, ben disposats,
Gl'amem minyons.
Kyrie...

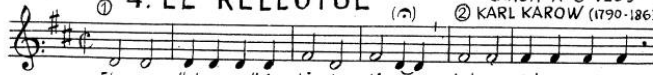
5. I a Déu, ben disposats,
errants pel sol recuit
el sac i el ventre buit,
Lloem minyons
Kyrie...

(1) Nota: GUEUX, intradueïble. Nom que prengueren els revoltats dels Països Baixos
contra Felip II en la guerra de la independència. Si interessa, es pot
substituir la paraula "minyons" per "cantant".

4. EL RELLOTGE

CANON A 3 VEUS

(1) (2) KARL KAROW (1790-1863)

El re - llot - ge vell fa tic tac tic tac, i el re - llot - ge nou fa

tic tac tic tac tic tac tic tac i el pe - bit des - per - tu - dor fa tic tac tic tac tic tac tic tac tic tac

Propagueu els Cants de les Fitxes Tècniques. Canteu-los i feu-los cantar.
Recordeu que poden adquirir-se a la D.D.E.

Edicions Inf Aragó, 62

Notes de l'acte fundacional (22 de febrer de 1986)

La sessió fou oberta per en Josep Bochaca, en nom de la Comissió Gestora creada pel Patronat de la Fundació Josep Sans, per encàrrec de MINYONES ESCOLTES / GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA i fou clausurada amb el Cant dels Adéus, per tots els assistents.

Els actuals Comissaris Generals de ME/GSJ de Catalunya, Lourdes Samsó i Josep M. Puig, exposaren tot seguit i de forma breu la història i la realitat actual del nostre Moviment.

Novament en Bochaca, després de fer memòria de dos absents: en Jaume Ciurana, antic Comissari de la Demarcació de Barcelona, i en Josep Sans, que fou l'iniciador de l'estructuració de l'escoltisme en uns temps ben difícils, passà a explicar les finalitats previstes de l'Associació i llegí tot d'adhesions i una carta de l'Associació Mossèn Batlle entregada pel seu secretari, en Jordi León, present a l'acte.

La part més formal d'aquest comprenia l'acord de constitució de l'Associació i l'aprovació dels Estatuts, i fou presentada per en Jaume Busquets. Un cop llegits articles per articles, i anunciada una modificació de l'article 17 posterior a la impressió dels Estatuts, hi hagué un seguit d'intervencions demanant aclariments, proposant modificacions o fent suggeriments diversos, en relació amb un seguit d'aspectes que trobareu en una altra part d'aquesta Circular. Finalment, es decidí constituir l'Associació i aprovar els Estatuts amb la redacció modificada de l'article 17, i amb el compromís de revisar-los en l'Assemblea vinent, el proper mes de maig.

Tot i que per l'acte fundacional es va crear una ensenya, aquesta no va ser sotmesa a aprovació, sinó que més endavant es farà un concurs per a triar-ne una.

Després d'un descans es passà a la elecció de Junta Directiva.

Notes de l'acte fundacional (22 de febrer de 1986) (Continuació)

Hi havia només una candidatura presentada per la Comissió Gestora i que meresqué l'aprovació general. Els seus membres eren: Pere Alonso, Jaume Busquets, Jordi Canet, Carme Carbó, Assumpta Cendra, Salvador Doñate i Josep Robert.

Tot seguit, en Genís Samper presentà una relació de possibles activitats, a manera de suggeriments a la nova Junta, però que al mateix temps era una crida a la participació entusiasta de tots.

Per aclamació s'acordà que, tan aviat com l'Associació sigui aprovada, s'inscrigui al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana com a Entitat de número.

Pe] que fa a l'import de les quotes, hi hagueren diverses intervencions, acordant-se finalment desembossar mil pessetes abans de l'Assemblea vinent, i que aquesta decideixi sobre la contribució econòmica dels socis.

En l'apartat de diversos, en Jordi León informa de la subscripció oberta pel Memorial 1714 per poder oferir la bandera de Sant Jordi a la Generalitat. Per altra banda, és de destacar -i d'agrair- l'oferiment d'en Carles Vez, per fer-nos fotocòpies de franc.

L'acte, que ja l'havíem començat cantant, acabà de la mateixa manera, mentre es feien les fotografies "oficials" de la festa.

Moltes persones col•laboraren en la preparació i en la bona marxa de l'acte: en el muntatge dels panells informatius, l'ambientació visual o musical, la recepció i inscripció dels participants, l'ornamentació floral, etc. mereixent l'agraïment dels assistents.

Com a record, i per gentilesa de Minyons Escoltes / Guies Sant Jordi de Catalunya s'obsequià amb un exemplar del llibre "Qui som?" a cadascun dels participants

AHIR A L'AGRUPAMENT

Escoltes i Guies vam aprendre de

- merèixer confiança i fer confiança a tothom
- viure la nostra fe i respectar les conviccions dels altres
- ser útils i fer servei
- ser gemans de tothom i treballar per la pau
- ser fidels a Catalunya i sentir-nos ciutadans del món
- defensar la natura i protegir la vida
- viure en equip i tot fer-ho entre tots
- ser decidits i afrontar les dificultats sense por
- estimar el treball i fer bé les coses
- estimar i jugar net

i tantes coses més.

PER L'ESCOLTISME AVUI

ANTICS I AMICS DE MINYONS ESCOLTES/GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA
PLAÇA URQUINAONA, 11. 2a. 3a. 1a. - 08010 BARCELONA - TEL. (93) 3195791

AVUI AMB ELS COMPANYYS D'AHIR

VOLEM

mantenir viu l'esperit de l'escoltisme, tot fomentant entre nosaltres lligams d'amistat i ajut.

recolzar activament l'escoltisme avui en el seu intent de formar ciutadans responsables i cristians compromesos.

promoure i organitzar activitats o serveis responen a les iniciatives d'uns i altres.

crear lligams de germanor amb altres associacions semblants, tant a nivell català com internacional.

SEMPRE A PUNT!

Vine amb nosaltres

ACTIVITATS

ACTIVITATS

- **CULTURALS** Cures i manteniment de l'edifici, recerca, conferències d'actualitat, foment de la cançó i música escolta, tallers i exposicions. Excursions, camps d'assaig i descoberta, esports i esports. Participació en les campanyes ciutadanes.
- **SOCIALS** Treure família, amics, necessitat, organització de vacances d'estiu. Servei de repòsit. Atenció a la problemàtica juvenil. Contacte amb escoles d'altres.
- **CRISTIANES** Actualització i aprofundiment de la fe. Col·laboració escolta de forces cristianes. Foment de comunitats escoltes i veïnals. Participació en la vida de l'església.
- **ESCOLTES** Recerca de nous escoltes. Recreació i entreteniment de l'escoltisme. Servei de audició escolta. Divulgació de l'escoltisme. Participació en esdeveniments escoltes. Prestació de serveis personals.

Jordi Costa i Mosella

Recuperem avui les entrevistes a antics escoltes i guies que vàrem publicar entre 2013 i 2018, renovant la que vàrem fer a Jordi Costa. Els seus 87 anys li han permès una intensa activitat tant dins de l'escoltisme com en el compromís cívic que el va fer mereixedor de la Creu de Sant Jordi.

P.- Quan vas entrar a l'escoltisme / guiatge? Quina edat tenies?

R.- Primer de tot us he de donar les gràcies per considerar-me digne d'aquesta enquesta. Com dèiem amb en Joan Millán "és que dec ser L'último Mohicano"....?

Vaig entrar a l'escoltisme quan tenia 15 anys, vaig entrar, com deia en BP, tal com es fan les patrulles: per propaganda dels amics i no perquè el pare t'hi porta. Aquests dos amics eren companys de classe: un era en Josep A. Codina i l'altre en Francis Sagué, amb els quals encara ens veiem.

P.- On vas començar?

R.- Vaig començar al Col·legi de Santa Florentina al carrer de Muntaner, les directores li havien deixat a Mn. Batlle un garatge o caseta del porter i allí ens reunien, jo fent broma dic que vaig ser un noi tocat per Mn. Batlle.

P.- Quines responsabilitats has tingut dins l'escoltisme/guiatge fins ara?

R.- L'escoltisme pròpiament no és per quedar-t'hi, és per aprendre a viure i després posar-ho a la pràctica. Alguns ja perquè ens agrada, ja perquè les circumstàncies t'hi van portant ens quedem fent de caps, aquest és el meu cas i això va fer que tingués responsabilitats dintre del mateix escoltisme.

Vaig començar d'Ajudant de Secció, després Cap i d'aquí a Comissari de la Branca Minyons, després vaig encarregar-me de la futura demarcació de Tarragona coma Comissari itinerant, que en deien i finalment Comissari de Barcelona.

P.- De quina activitat en guardes més bon record?

La feina d'estar amb els nois, adolescents, i ajudar-los a créixer, el sentit de fraternitat, la descoberta de valors com país, l'activitat lúdica com a mitjà per educar...

L'etapa més bonica va ser la de Cap de Secció, el contacte directe amb els nois va ser esplèndida, les altres eren més de direcció i organització.

P.- Creus que la situació per la que va travessar el nostre país durant els anys de la dictadura va afavorir l'engrescament de moltes persones per l'escoltisme/guiatge?

R.- Indubtablement la situació política a Catalunya va ajudar a créixer l'escoltisme.

P.- Vas dedicar uns quants anys de la teva vida a l'escoltisme/guiatge. Quins són els valors que més et van marcar? Alguna situació concreta de la teva vida personal o professional ha estat resolta utilitzant els punts de la Llei Escolta?

R.- Moltes situacions de la meua vida han estat influenciades per l'escoltisme com podria ser el compliment de les obligacions de la teua feina, l'honradesa professional, el sentit de servei que es crea fent la BO...

P.- Alguna anècdota que vulguis recordar?

R.- No sabia quina anècdota triar, amb trenta anys d'escoltisme actiu han passat moltes coses... els fets del Montnegre, l'investiment de guia escolta, el contacte amb els Scouts de France que van ser un mirall en les etapes de Comissari...

P.- L'escoltisme i el guiatge han anat evolucionant en el decurs del temps. Com valoraries els canvis que has viscut més de prop?

R.- No em veig capaç d'opinar sobre els canvis de l'escoltisme, és la societat en general que ha canviat tant! Qualsevol opinió podria semblar retrògrada o sentimental. En realitat tot i tothom té coses que s'han de millorar. Crec que som la generació que ha vist més canvis en menys temps i la primera generació que demana opinió o ajuda als nets, només cal veure els problemes que tenim amb la informàtica.

P.- Sabem que la Generalitat et va atorgar la Creu de Sant Jordi l'any 1997. Vols explicar perquè?

R.- Faig broma, jo em vaig passar als contraris. Em vaig passar al Moviment de Colònies. En realitat per a mi no era res més que un servei que podia fer.

En un moment determinat, aquell any tocava una Creu a l'Àrea de Joventut, podien presentar algú com a candidat a la Creu de Sant Jordi i em van presentar a mi i van començar a recollir adhesions.

S'hi van adherir els Lluïsos de Gràcia amb qui havia col·laborat, el Moviment escolta, l' ACiS i algú més a títol personal, en realitat jo no ho sabia ni ho sé.

El diploma diu " *Dirigent del mon associatiu. Per la tasca duta a terme especialment en l'àmbit de l'escoltisme i les entitats del lleure i formació juvenil que ha estat molt i molt fructífera durant la seva presidència de la Fundació Pere Tarrés de l'educació en l'esplai*".

Suposo que és allò: "d'estar en aquell lloc en el moment convenient".

P.- Segueixes en contacte amb alguns companys/companyes d'aquells moments?

R.- Evidentment seguim en contacte amb companys d'aquells moments i seguim sent bons amics sense nostàlgies i vivint el dia a dia com el millor moment.

P.- Els tornaries a dedicar aquests anys a l'escoltisme/guiatge o creus que ara faries una altra cosa?

R.- L'ideal escolta i l'època viscuda em van captivar molt, hi tornaria.

P.- Et sembla que tres anys és un període adequat per liderar el moviment com a Comissaris, valorant les circumstàncies d'edat, evolució de la societat, etc.?

R.- Jo sempre he pensat que l'etapa ideal són 4 anys. Me'n penedeixo d'haver aguantat algun càrrec més temps.

P.- En els darrers anys s'han fet esforços per unificar les diferents associacions de l'escoltisme català, però finalment no s'ha produït. Què et sembla? Creus que hauria estat convenient?

R.- Quan vaig entrar a l'escoltisme ja se'n parlava. Crec que només es van unificar durant la guerra del 36. No s'han unificat i continuen treballant, potser ja està bé !

P.- Vols dirigir alguna recomanació als caps actuals de MEG?

R.- Fidelitat als teus ideals. La feina ben feta i acabada...

El més fàcil és donar consells

De l'àlbum fotogràfic de Jordi Costa

*En Jordi Costa en una Reunió de la CISC a Lugano (Suïssa).
Hi són també: Ricard Pedrals, Montserrat Oliver i Jaume Busquets. Els reconeixeu?*

En Jordi, a la dreta

Uel·lé al Pedraforca

Text i fotos: Roser Comas Angelet i Jordi Espona Donés

La història de l' Uel·lé, és molt simple. Tenim una casa (Capdevila de L'Espà) a Saldes. És un gran casalot que amb molts anys, esforç i il·lusió hem convertit en un espai apte per a acollir-hi persones i activitats pacífiques, interessants, compromeses amb la cultura i el país...

Saldes és justament un lloc molt freqüentat per nois i noies que formen part de l' escoltisme. Varem detectar que molta gent de Saldes té un gran desconeixement del que és i significa l' escoltisme. Això ens va decidir a utilitzar casa nostra per contribuir a donar a conèixer o ampliar el coneixement del que hi ha darrera de l' escoltisme.

Nosaltres hem estat lligats poc o molt a l' escoltisme. Jo, que n'he estat la principal promotora, hi he estat molt relacionada, però no he estat personalment escolta. El Jordi, el meu marit, sí. Els dos pensem que cal donar a conèixer la gran importància que ha tingut i té l' escoltisme, que cal fer-ne difusió i cal també donar-li el reconeixement que justament es mereix. L'únic lligam que tenim les persones que ho fem possible és aquest interès comú per revaloritzar i donar a conèixer l' escoltisme i les seves cançons.

Ens ha sorprès molt l'interès que han generat aquestes trobades i les intenses emocions que provoquen. Fins ara al voltant del foc ens hi hem aplegat cada vegada com a màxim unes vuitanta persones, cantant i xalant.

Com a defecte et diré que malauradament hi ha poca participació de les noves generacions d' escoltes (tot i haver convidat reiteradament els escoltes de Berga a participar-hi).

El cartell de 2019

Penso que aquestes trobades tan satisfactòries i emotives per als qui tenim una certa edat -ja veus a les fotos que al foc de camp hi ha poca gent asseguda a terra-, també serien molt útils per als nens i nenes, nois i noies i els seus caps que actualment formen part de l' escoltisme perquè ens sembla que ells mateixos no coneixen prou la llarga i important feina feta per l' escoltisme i encara menys el cançoner "clàssic".

L'Ajuntament de Saldes va rebre molt bé la iniciativa, ells fan que la trobada estigui coberta legalment, demanen el permís per fer el foc, es fan càrrec de la sonorització i mitjans tècnics, cedeixen les cadires... i aporten uns diners que donem al Jaume Arnella com una petita atenció.

Col·laboració

De moment i de cara al futur, pensem que cal continuar amb la trobada. Ja hi ha qui ho espera!!!. Aquest any que no s'ha pogut fer per les especials circumstàncies, hem rebut diverses mostres de "resignació" per part de persones que hi han participat o hi pensaven participar... per tant, endavant!!!

La veritat és que a part del pretès objectiu final de la trobada, es crea un ambient molt màgic. Quan arriba l'hora de dir-nos adéu, ja a les fosques, al voltant del foc, marxem tots amb la sensació d' haver participat , compartit i reviscut un temps enyorat.

M'agradaria deixar constància del suport i ànims que vam rebre per part del Nani Llobera (Comissari General) quan l'Uel·lé era només una possibilitat.

També aclarir-te que tothom que hi ha participat i hi participa (conferenciants, músics, actors...) ho ha fet sense cobrar. I tothom amb moltes ganes de col·laborar en el projecte.

El cartell del primer any és molt senzill perquè es va fer de manera improvisada.). Els cartells dels anys següents són fets, amb l'únic interès i compromís de col·laborar en el projecte, per la Pilarin Bayés, el Valentí Gubianes, i la Cristina Losantos, il·lustradors coneguts i reconeguts, lligats al món de l' escoltisme d'una manera o altra. El preciós cartell que teníem preparat per a aquest any 2020 és fet per la també reconeguda Carme Solé Vendrell, també molt vinculada a l' escoltisme i, com els altres, gratuïtament.

Aquest cartell ens servirà per a l' Uel·lé del 2021.

Per a l' Uel·lé del 2021, encara no tenim "lligada" la xerrada o conferència que acostumem a fer abans del foc de camp, encara queda molt, però si se us acut algú que hi volgués participar, o fer-hi alguna projecció, exposició, etc. l'estaríem encantats

En record de Josep Maria Gasch

Text: Miquel Verdaguer

Foto: Arxiu familiar

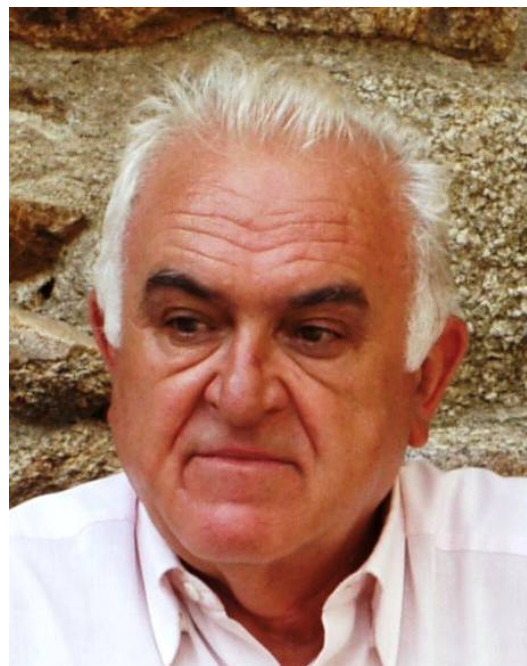
El passat 28 d'octubre va morir l'amic Josep Maria Gasch Riudor que arrossegava des de feia uns deu anys dos càncers successius, alimentant-se els quatre darrers anys a través de sonda. Sense perspectives de recuperar la normalitat, se n'anava sortint, però amb unes quantes setmanes el virus maleït se'ns l'emportat. El seu esperit en aquestes circumstàncies ha estat admirable, doncs ho entomava tot esportivament.

Des que vàrem coincidir en els escolapis de Balmes, sempre l'he pogut seguir de prop. És una de les grans amistats que he perdut aquest any.

De la seva història se'n poden destacar diferents facetes que conformen la seva rica personalitat.

Es va incorporar a l'escoltisme formant part del clan de l'agrupament Sant Josep de Calasanç, exercint de cap de Minyons i vivint a fons els valors de l'escoltisme. Posteriorment va ser elegit Secretari General de Minyons, substituint en Maurici Argemí i va ser rellevat uns anys després per en Jordi Canet.

Fill de Notari, va estudiar la carrera de Dret, i els seus primers passos com advocat feien preveure un brillant futur com a civilista. Però fruit de la seva vocació social, va optar per dedicar-se al Dret laboral, en defensa dels treballadors i treballadores, renunciant així a esdevenir un advocat il·lustre. Si bé el seu gest va cristal·litzar en la fundació l'any 1972 –juntament amb la seva esposa Angelina Huriós també exercint el dret- del Col·lectiu Ronda, que ja porta prop dels 50 anys, sempre defensant la justícia de les classes treballadores. En l'època fosca del franquisme, va defensar a polítics al Tribunal del Orden Público.

Les seves inquietuds anaven més enllà de l'exercici de la professió en aquesta vessant social, militant en diversos moviments i entitats, com Cristianisme al segle XXI, Acció Solidària contra l'atur, FETS, Fiare, etc. Amb diversos amics i amigues, ha estat formant part d'una comunitat cristiana que va néixer cap els anys 60 i que actualment ha plorat la seva absència. Va ajudar a en Lluís Maria Xirinacs a constituir i gestionar la Fundació Randa.

Home de fortes conviccions cristianes ha exercit de pare, germà, espòs i avi, amb fortalesa d'esperit. Els seus tres fills porten la seva empremta, Tots tres advocats, en Txé totalment implicat en el Col·lectiu Ronda, el Manel monjo de Montserrat exercint de majordom i l'Albert treballant a Fiare.

Als seus 80 anys, se'ns en va, però el seu record resta com a exemple per a tots ☑

Mn. Josep Cardús i Grau

La vigília de Tots Sants, va morir mossèn Josep Cardús i Grau (Terrassa, 1930 – Granollers, 2020). A finals de novembre hauria fet 90 anys. Capellà de gran arrelament, ha estat rector de la parròquia de Santa Coloma de Marata des de fa 63 anys i des de fa una trentena més, també de Sant Mamet, de Corró d'Amunt.

Vinculat a l'escoltisme, de jove va formar part de l'agrupament de la seva parròquia, la Sagrada Família de Terrassa. D'adult va ser consiliari de l'Agrupament de la Mare de Déu del Roser de Barcelona. A principis dels anys vuitanta, Cardús va engegar l'escola de catequistes a Granollers, com un encàrrec del bisbe Narcís Jubany.

Ha viscut conscient fins l'últim moment. I patia per estar desatenent les seves parròquies. Són molts els que el trobaran a faltar. Descansi en pau.

Isabel Tutusaus i Torres

El passat dia 13 de novembre va morir Isabel Tutusaus membre activa del nostre grup. De molt jove havia col·laborat en l'organització de campaments de l'Agrupament Mare de Déu de Fàtima.

Assídua i fidel participant a les nostres sortides, junt amb el seu espòs Josep Suárez, han estat un exemple de senzillesa i cordialitat, que ens havien acostumat a considerar-los imprescindibles.

Hem de reconèixer que les dificultats de moviment, especialment durant els darrers anys, mai van ser un obstacle per participar en les activitats, superant amb discreció les seves limitacions.

Acompanyem amb els sentiments i la pregària a l'amic Josep i germana Núria. La trobarem a faltar ☑

A sota, en primer terme, la Isabel i en Josep, el 16 de novembre de 2019 a Castellterçol (la Bauma d'Esplugues).

Convocats els Premis Jaume Ciurana

Els **Premis Jaume Ciurana** a l'actuació cívica juvenil, impulsats pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i la Fundació Josep Sans, arriben aquest any a la seva 34a edició, continuant la seva tasca de fomentar en el jovent el gust per les responsabilitats, la capacitat associativa, la cooperació i l'esperit de servei, i també el compromís envers la societat i l'estimació i el respecte per la natura.

Aquests premis guardonen **grups formats com a mínim per 6 joves de més de 12 anys**, integrats en organitzacions sense afany de lucre, que hagin realitzat alguna acció cívica destacada, de forma voluntària i gratuïta. Els premis que s'atorguen són:

Categoria a favor de les persones:

1r Premi Jaume Ciurana a favor de les persones, **1.500 euros** i diploma.

2n Premi Jaume Ciurana a favor de les persones, gravat i diploma.

3r Premi Jaume Ciurana a favor de les persones, gravat i diploma.

Categoria a la millora de l'entorn natural

1r Premi Jaume Ciurana a la millora de l'entorn natural, **1.500 euros** i diploma.

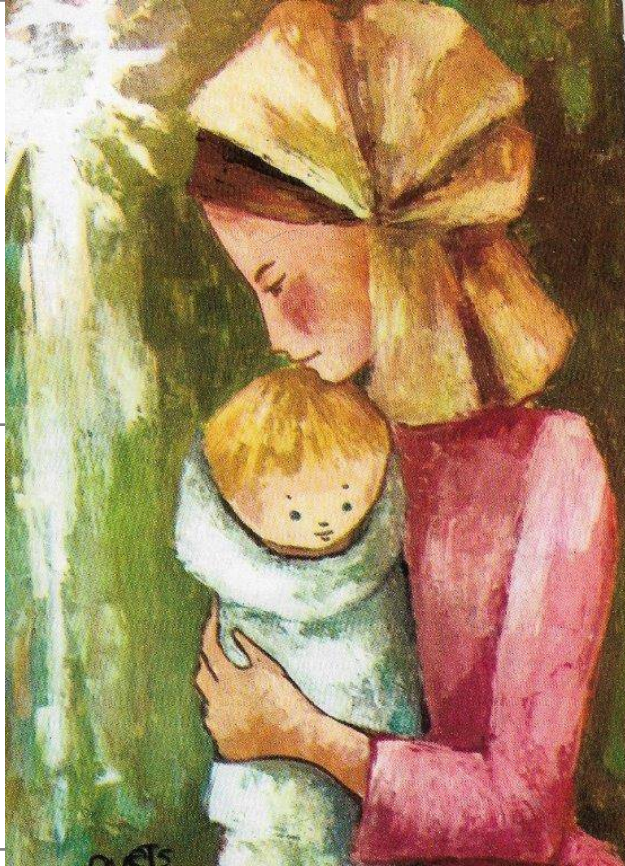
2n Premi Jaume Ciurana a la millora de l'entorn natural, gravat i diploma.

3r Premi Jaume Ciurana a la millora de l'entorn natural, gravat i diploma.

Des de MEG s'ha animat (la data límit era el 15 d'octubre) els Agrupaments a presentar els seus projectes ja desenvolupats aquest darrer curs Actuacions de servei a la natura (per exemple, després del pas del Glòria), projectes d'aprenentatge servei amb alguna entitat del vostre barri o municipi, projectes de foment de la sostenibilitat o de la lluita contra el canvi climàtic, i un llarg etcètera

MEG recollint el Premi Ciurana 2018 a la millora de l'entorn natural

Voldríem que aquestes dates, en que recordem el naixement de Jesús, siguin la porta d'un any 2021, en el que es puguin realitzar bona part de les esperances que hem anat conreant els darrers mesos.

Si normalment eren habituals els desitjos de PAU, ara afegim els de SALUT.

Que ens puguem tornar a veure ben aviat!

CALIURbla. Mossèn Jacint Verdaguer, 10
08197 Valldoreixanticsescoltes@fundaciojsans.cat<https://fundaciojsans.cat/antics-escoltes-i-guies-2/>**Antics
Escoltes
i Guies**